

Thesis Title	Breastfeeding Practice and Self-efficacy Among Nepalese Adolescent First-time Mothers	
Author	Miss Ambika Rai	
Degree	Master of Nursing Science	
Advisory Committee	Associate Professor Dr. Susanha Yimyam	Advisor
	Associate Professor Dr. Sujitra Tiansawad	Co-advisor

ABSTRACT

Several studies found that young mothers are less likely to initiate and continue breastfeeding compared to adult mothers. There are several factors that influence breastfeeding, especially breastfeeding self-efficacy. This descriptive comparative study aims to describe breastfeeding practice within the first six months of the postpartum period and to compare breastfeeding self-efficacy among first-time Nepalese adolescent mothers who chose different types of infant feeding within the first six months of the postpartum period. One hundred and fourteen first-time Nepalese adolescent mothers were interviewed on breastfeeding self-efficacy and breastfeeding practice at six weeks postpartum at the Well Baby Clinic in Paropakar Maternity and Women's Hospital, Kathmandu, Nepal. However, 111 and 100 mothers were followed-up by telephone interviews on breastfeeding practice at three months and six months of the postpartum period. The research instruments included the breastfeeding self-efficacy short-form scale (BSES-SF) and the breastfeeding practice. Validity of the instruments was tested by original authors. The reliability coefficients of the BSES-SF was found to be 0.86 and the breastfeeding practice scale was 1.00 on reproducibility test. Data were analyzed using descriptive statistics, and One Way analysis of Variance (ANOVA).

The results of the study revealed that:

1. Overall rate of exclusive breastfeeding practice at six weeks (93.9%) and three months (93.7%) were very high, whereas the rate of exclusive breastfeeding practice at six months decreased sharply to 69.0%.

2. At six weeks and at three months, mothers who gave exclusive breastfeeding and partial breastfeeding had higher scores of breastfeeding self-efficacy than those who gave no breastfeeding. These differences were found to be significant at .001 and .05 respectively. There was no difference in breastfeeding self-efficacy between mothers who gave exclusive breastfeeding and those who gave partial breastfeeding.

3. At six months, mothers who gave exclusive breastfeeding had higher breastfeeding self-efficacy score than those who gave partial breastfeeding and no breastfeeding at the significant level of .001. However, there was no difference in breastfeeding self-efficacy between mothers who gave partial breastfeeding and those who gave no breastfeeding. In addition, the most common reason for introducing supplementary food before six months among adolescent mothers was resuming work or school.

The results of this study could be useful for health care providers in developing strategies to enhance exclusive breastfeeding practice among Nepalese adolescent mothers, especially at six months when the exclusive breastfeeding rate is dramatically low.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การปฏิบัติและสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาด้วยรุ่นชาวเนปาล ที่มีบุตรคนแรก		
ผู้เขียน	นางสาวอัมบิกา รાય		
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต		
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์หา ยิ้มแย้ม	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	
	รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เทียนสวัสดิ์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

บทคัดย่อ

การศึกษาจำนวนมากพบว่ามารดาวัยรุ่นมีการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาและให้นมมารดาอย่างต่อเนื่องน้อยกว่ามารดาที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อการให้นมมารดา โดยเฉพาะสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดา การศึกษาพรรณนาเชิงเปรียบเทียบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติในการให้นมมารดาและเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาในมารดาวัยรุ่นชาวเนปาลที่มีการให้นมมารดาที่แตกต่างกันในช่วงหกเดือนแรกหลังคลอด กลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาวัยรุ่นชาวเนปาล จำนวน 114 คนที่ได้รับการสัมภาษณ์ครั้งแรกเกี่ยวกับการปฏิบัติและสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาขณะที่บุตรมารับบริการที่คลินิกสุขภาพเด็กดี โรงพยาบาลมารดาและสุขภาพสตรีพาโรพาร์ กัดมันดู ประเทศเนปาลในช่วงหลังคลอด 6 สัปดาห์ โดยมารดาที่สามารถติดตามสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เกี่ยวกับการปฏิบัติในการให้นมมารดาในช่วงหลังคลอด 3 เดือน และ 6 เดือน มีจำนวน 111 คน และ 100 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือแบบวัดสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาฉบับย่อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของแบบวัดเท่ากับ 0.86 และแบบประเมินการให้นมมารดา มีค่าความเที่ยงโดยการทดสอบซ้ำเท่ากับ 1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาและความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยภาพรวม อัตราการให้นมมารดาอย่างเต็มที่ในระยะ 6 สัปดาห์ (93.9%) และ 3 เดือน (93.7%) ค่อนข้างสูง ขณะที่อัตราการให้นมมารดาอย่างเต็มที่ในระยะ 6 เดือนลดลงอย่างมากเป็น 69.0%

2. ในระยะ 6 สัปดาห์ และ 3 เดือนหลังคลอด มารดาที่ให้นมมารดาอย่างเดียวและมารดาที่ให้นมมารดา ร่วมกับนมผสมมีคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาสูงกว่ามารดาที่ไม่ได้ให้นมมารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ และคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดา ระหว่างมารดาที่ให้นมมารดาอย่างเดียวและให้นมมารดา ร่วมกับนมผสมพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ในระยะ 6 เดือนหลังคลอด มารดาที่ให้นมมารดาอย่างเดียวมีคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดาสูงกว่ามารดาที่ให้นมมารดา ร่วมกับนมผสมและมารดาที่ไม่ได้ให้นมมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อย่างไรก็ตาม คะแนนสมรรถนะแห่งตนในการให้นมมารดา ระหว่างมารดาที่ให้นมมารดา ร่วมกับนมผสมและมารดาที่ไม่ได้ให้นมมารดาพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาที่น่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรสุขภาพในการพัฒนาวิถีในการส่งเสริมการให้นมมารดาอย่างเดียวในกลุ่มมารดาวัยรุ่นชนวนบาล โดยเฉพาะในช่วงหกเดือนแรกหลังคลอด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved